

daværende Formand for Finansudvalget (J. C. Christensen), jeg kan ikke fremføre Angreb mod en Mand, som ikke er til Stede, som oven i Købet ligger meget syg, og derfor paastaar jeg, at man fægter ikke med mig med lige lange Kaarder, naar man drager hele denne Sag frem nu og forekaster alt, hvad der kunde være sket og sagt i den Sag, under Forudsætning af, at Finansudvalgets daværende Formand var rask og Kombattant og kunde deltage i Forhandlingerne herom bl. a. ogsaa paa den Maade, at han kunde oplyse, hvad han egentlig havde ment og tænkt, saaledes at maaske dette, som nu maa forekomme mig at være fuldkommen fejlagtigt gjort af ham, kunde oplyses delvis eller helt at bero paa en Misforstaaelse hos mig. Eller det kunde oplyses, at han maaske havde misforstaaet Situationen noget, eller at han maaske ved en Uforsigtighed havde affattet denne Skrivelse anderledes, end han egentlig havde ønsket den affattet. Der er maaske Misforstaaelse paa begge Sider, man ved ikke, hvad der kan blive oplyst, naar man kommer til at forhandle med hinanden. Jeg kan ikke fremføre det, som jeg mener kan anføres mod den ærede Formands Ledelse, saa længe han ligger syg, derfor er det heller ikke loyalt af Finansudvalget Ordfører, at han har rejst hele denne Kamp her, saa meget mere som det var blevet en Aftale indenfor Finansudvalget, at denne Sag skulde hvile, til den daværende Formand for Finansudvalget igen blev rask.

Men Skrivelsen er, saaledes som den ærede Ordfører oplyser, affattet saaledes, som den staar i Fortrykket, Sp. 2797: „Under Henvisning til den med Deres Ekscellence den 7. ds. afholdte Konference har jeg herved den Ære at meddele, at Udvalget billiger, at Indkvarteringen sker ved Opførelse af Kaserne og ikke ved Indkvartering hos Borgerne“. Dette, at der staar „Indkvarteringen“, sigter til eller *kan* sigte til en bestemt Art af Indkvartering, nemlig den, som er bleven omtalt af den højtærede Forsvarsminister i Konferencen den 7. December. Men til denne Garnisonsflytning have vi, som den ærede Ordfører sagde, ikke taget nogen Stilling, vi ere ikke blevne spurgt om vor Opfattelse af dette, vi have aldrig sagt, at vi ville billige, at der dertil anvendtes 8½ Mill. Kr. eller ½ Mill. Kr. om Aaret, derom ere den ærede Ordfører og jeg nu fuldstændig enige, thi dette har den ærede Ordfører sagt ifølge Sp. 2796 ligesaa bestemt, som jeg nogen Sinde har sagt det. Men det er jo muligt, at Finansudvalgets

daværende Formand, naar han kom til Stede, kunde sige til mig: Ja, men jeg skal sige Dem, jeg har ikke villet sige det der, gennem den Udtalelse; det er en Misforstaaelse, den højtærede Forsvarsminister har misforstaaet mig, jeg har kun villet sige, at i al Almindelighed foretrække Finansudvalgets Medlemmer Indkvartering i Kaserne frem for Indkvartering hos Borgerne, og hvis det er Tilfældet, saa er Svaret — eller saa har den daværende Formand for Finansudvalget tilsigtet at affatte Svaret — i Overensstemmelse med, hvad der blev aftalt indenfor Finansudvalget. Men i saa Fald er den Opfattelse, som Forsvarsministeren gør gældende, urigtig. Det er ikke muligt for mig under de foreliggende Forhold at afgøre, hvem af Parterne der har Uret, thi hvis Finansudvalgets daværende Formand kun har villet sige til Forsvarsministeren, at man i al Almindelighed ansaa Indkvartering i Kaserne for bedre end Indkvartering ude i Byen, kan der jo ikke deri med Rette af Forsvarsministeren lægges nogen Billigelse af, at han anvender 8½ Mill. Kr. til den Garnisonsflytning, som han vil have omtalt i Finansudvalget, men som han ikke har opfordret Finansudvalget til at tage nogen Stilling til. I den Skrivelse, den højtærede Forsvarsminister den 7. December overleverede Finansudvalgets daværende Formand, fortælles der forskelligt om Garnisonsflytningen, men der stilles intet Forslag i nogen som helst Henseende, og der rettes ingen Anmodning til Finansudvalget om at udtale sig om noget som helst i den Anledning, og det har Finansudvalget heller ikke gjort, saaledes som den ærede Ordfører for Finansudvalget og jeg nu ere enige om.

I Realiteten er derfor den Opfattelse, som den højtærede Forsvarsminister har, urigtig. Han har ingen Billigelse fra Finansudvalget paa Forhaand til Garnisonsflytning. Men da nu alt andet er blevet fremdraget fra Finansudvalget, og da man ikke har holdt Aftalen om ikke at rejse nogen Drøftelse af denne Sag ved Finanslovens anden Behandling, maa jeg anmode Finansudvalgets nuværende Formand om, at den Erklæring til Finansudvalgets Protokol, som er bleven affattet af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), og jeg tror ogsaa af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), og mig i Forening, og som derefter er bleven godkendt af mine Partifæller i Finansudvalget, og som er bleven protokolleret under Navn og efter For-